

prima instanță N. Costin
instanța de apel A. Panov, M. Moraru, A. Minciuna

Î N C H E I E R E

22 iulie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul Valeriu Doagă
Judecătorii Iurie Bejenaru, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Societatea cu răspundere limitată „Veronica-R”, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Societății cu răspundere limitată „Veronica-R” împotriva Direcției Medicale a Ministerului Afacerilor Interne, Ministerului Afacerilor Interne și Ministerului Finanțelor cu privire la încasarea sumei, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2015, prin care a fost respins apelul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Veronica-R” și menținută hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 29 octombrie 2014, prin care acțiunea a fost respinsă,

c o n s t a t ă:

La 20 februarie 2014, SRL „Veronica-R” a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Direcției Medicale a Ministerului Afacerilor Interne, Ministerul Afacerilor Interne și Ministerul Finanțelor cu privire la încasarea sumei.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 10 mai 2012 între SRL „Veronica-M”, în calitate de antreprenor și Direcția Medicală a Ministerului Afacerilor Interne, în calitate de beneficiar a fost încheiat contractul nr. 13/12 pentru achiziționarea lucrărilor de valorificare mică.

Menționează că conform punctului 1 al contractului dat antreprenorul și-a asumat obligația să execute lucrările de reparație curentă a cabinetelor nr. 211, 212, 213 a Policlinicii MAI, stipulate de pct. 3 al contractului menționat, iar beneficiarul de a recepționa și a achita pentru lucrările executate, iar conform pct. 4 suma contractului menționat constituie 17350,76 lei.

Mai indică că în baza contractului de către SRL „Veronica-R” a fost executat volumul de lucrări stipulate în deviz, fapt care confirmă de procesul-verbal de

recepție a lucrărilor executate în mărime de 17350,76 lei, care a fost semnat de către pîrît, iar suma achitată.

Menționează că în cadrul executării contractului nr. 1/12 din 10 mai 2012 au fost executate la necesitate, la propunerea și cererea Direcției Medicale mai multe lucrări adăugătoare care nu au fost prevăzute în devizul de bază, care au fost imprevizibile la momentul încheierii contractului menționat, astfel de către SRL „Veronica –R” au fost executate lucrări adăugătoare în mărime de 19652 lei.

De asemenea a mai indicat că volumul lucrărilor neprevăzute și faptul executării lor se conformă și prin actul pentru lucrările neprevăzute la montarea rețelelor de apeduct și canalizare a birourilor 212, 211 și 215 a Policlinicii MAI care a fost semnat de ambele părți a contractului.

La fel menționează că faptul lucrărilor date și costul lor de către pârâți nu sunt contestate, însă la solicitările verbale de a achita costul lucrărilor Direcției medicale a MAI motivează prin faptul că nu poate achita suma de 19652 lei, deoarece trebuie de întocmit un proces verbal de recepție la terminarea lucrărilor și nu ține de competența lor semnarea lui, iar conducerea Ministerului Afacerilor Interne și persoanele responsabili a Ministerului Afacerilor Interne neîntemeiat refuze să semneze acest proces-verbal.

Solicită SRL „Veronica-R” încasarea din bugetul de stat al Republicii Moldova a datoriei în sumă de 19652 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Grigoriopol din 29 octombrie 2014 acțiunea SRL „Veronica-R” a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 februarie 2015 a fost respins apelul declarat de SRL „Veronica-R” și menținută hotărârea primei instanțe.

La 09 aprilie 2015, în termenul prevăzut de lege SRL „Veronica-R” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului recurenta a indicat că nu este de acord cu decizia instanței de apel și hotărârea primei instanțe, deoarece instanțele la examinarea litigiului au aplicat și interpretat eronat normele de drept material și normele de drept procedural, nu au aplicat o lege care trebuia să fie aplicată, au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și au interpretat în mod eronat legea.

Instanța de apel greșit a concluzionat că antreprenorul nu a informat beneficiarul despre depășirea esențială a devizului de cheltuieli, deoarece în realitate antreprenorul SRL „Veronica-R” a informat beneficiarul Direcția medicală a MAI de nenumărate ori despre necesitatea executării mai multor lucrări suplimentare, care nu au fost incluse de către părți în devizul de bază, dar care au fost imprevizibile la momentul încheierii contractului nr. 13/12 pentru achiziționarea lucrărilor de valoare mică din 10 mai 2012. Astfel în cadrul

executării contractului menționat încheiat între SRL „Veronica-R” și Direcția medicală a MAI la insistența și cererea Direcției medicale a MAI de către SRL „Veronica-R” au fost executate lucrări adăugătoare în mărime de 19562 lei.

Volumul și costul lucrărilor neprevăzute și faptul executării lor se confirmă prin actele administrate, semnate de către ambele părți. Executarea tuturor lucrărilor prevăzute de către părți în contract nu era posibilă fără executarea lucrărilor ascunse.

În adresa pârâtului au fost expediate multiple cereri prin care a solicitat achitarea datoriei pentru lucrările adăugătoare efectuate, însă până în prezent aceste cereri au rămas fără examinare.

De asemenea, consideră că ambele instanțe de judecată nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, fiind ignorate prevederile art. 933 alin. (1), art. 512 alin. (1) și art. 602 alin. (1)-(3) Codul civil.

Decizia contestată urmează a fi casată și din motivul că instanța de apel a dat o apreciere greșită și contradictorie materialelor cauzei concluzionând că procesul-verbal pentru lucrările prevăzute la montarea rețelelor de apeduct și canalizare a birourilor 212, 211 și 215 a Policlinicii MAI a fost semnat de persoane care nu aveau drept de semnătură.

Consideră eronată și concluziile instanței de fond și de apel referitor la faptul că achitarea pretinselor lucrări suplimentare este imposibilă din motivul că procesul verbal este semnat de 3 medici și nu de ingineri calificați, deoarece toate aceste persoane sunt cu funcții de răspundere și administrare în cadrul Direcției medicale a MAI.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de SRL „Veronica-R” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât instanța de apel, cât și prima instanță au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de SRL „Veronica-R” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a) și 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Societatea cu răspundere limitată „Veronica-R” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Valeriu Doagă

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Ion Corolevschi